

Dźwiękowe sześciany BE 1009

Budowa pomocy

drewniane pudełko, zawierające 8 par kostek (pudełek) wypełnionych różnym materiałem, który podczas potrząsania wydaje szmer o różnym natężeniu akustycznym.

Zastosowanie

materiał przeznaczony dla dzieci w każdym wieku służący ćwiczeniu i rozwijaniu percepcji słuchowej.

Cele

- rozwijanie wrażliwości na różne szmery,
- wyszukiwanie kostek (pudełek) wydających podobny szmer
- dobieranie „podobnych szmerów” w pary
- ćwiczenie pojęć: głośny – cichy szmer
- rozwijanie wrażliwości na szmery: głośne, głośniejsze, najgłośniejsze, oraz ciche, cichsze, najcichsze

nowa szkoła

ul. POW 25, 90-248 Łódź,

www.nowaszkoła.com

tel. (42) 630 17 28,

(42) 630 04 88, fax: (42) 632 73 28

OSTRZEŻENIA!

1. Zabawka przeznaczona jest dla dzieci powyżej 3 lat. Zawiera małe elementy – ryzyko zadławienia.
2. Do użytku pod bezpośrednim nadzorem osoby dorosłej
3. Należy zachować opakowanie lub/i instrukcję. Zawierają one ważne informacje mogące być przydatne w przyszłości.
4. Użytkowanie niezgodne z zaleceniami zwalnia producenta od odpowiedzialności za ewentualne szkody.

Proponowane zabawy

Przygotowujemy kostki (pudełka) do zabawy w taki sposób, aby okienka podpowiadające jego zawartość, czyli to, co znajduje się w środku, były zwrócone do dołu.

1.

Dziecko bierze do ręki kostkę (pudełko), potrząsa nią i stara się wsłuchać w wydawane szmery. Bierze kolejne i czyni z każdą to samo. Po wsłuchaniu się w różne szmery wydawane przez takie same kostki, (pudełka) proponujemy wyszukiwanie kostek, pudełek o podobnym szmerze.

Ćwiczenie jest zakończone, kiedy dziecko dobierze w pary wszystkie kostki (pudełka).

Ciekawym rozwiązaniem jest samokontrola. Dziecko bez pomocy nauczyciela może sprawdzić, czy dobrane przez niego pary kostek o takim szmerze są zestawione prawidłowo. Pomoże w tym okienko na dnie kostki (pudełka), przez które można zobaczyć zawartość pudełka. Jeśli materiał w obu kostkach jest taki sam to znaczy, że kostki akustyczne (pudełka) zostały dobrane poprawnie.

Jest to również informacja dla nauczyciela o możliwościach percepcji słuchowej dziecka.

2.

Jeśli dziecko bez błędów odśluchuje i dobiera kostki (pudełka) w pary możemy bawić się w nazywanie szmerów. Nauczyciel wybiera dwie kostki (pudełka) o zróżnicowanej głośności. Potrząsa jedną i nazywa np. „to jest głośny szmer”. Podaj dziecku do samodzielnego słuchania. Podaje druga kostkę (pudełko) – potrząsa i mówi; „to jest cichy szmer”. Znow nauczycielka podaje dziecku do samodzielnego słuchania. (Nauczyciel obserwuje, przy którym uchu dziecko potrząsa kostką, czyli które ucho dziecka jest dominujące, a które trzeba będzie ćwiczyć przy następnej okazji.) Następnie nauczycielka prosi dziecko aby się odwróciło lub zamknęło oczy. Wtedy prowadząca

miesza kostki i ponownie prosi dziecko o odgadnięcie, która kostka jest cicha, a która głośna.

3.

Można również dla dzieci zainteresowanych i wrażliwych zastosować wyżej przedstawioną zabawę w wariacie 3 kostek i nazw szmerów: cichy, cichszy, najcichszy oraz głośny, głośniejszy, najgłośniejszy szmer.

4.

Inną zabawą ćwiczącą pamięć na tym materiale jest rozstawienie zestawu kostek (pudełek) na jednym stole a odpowiadającemu mu kompletowi kostek na drugim stole w pewnej odległości od siebie np. 2–3 metry. Dziecko wybiera jedną kostkę – wsłuchuje się w jej szmer, pozostawia na stoliku. Idzie do drugiego stołu, szuka szmeru odpowiadającego kostce z pierwszego stolika i jeśli jest pewne odnalezienia właściwej kostki, wraca do pierwszego stolika i zestawia kostki ze sobą. Tak czyni z wszystkimi kostkami, pokonując powstałą pomiędzy stolikami odległość. Kontrola błędów po odwróceniu kostek i sprawdzeniu zawartości.